

РЕШЕНИЕ

№ 2592

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 31.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **10857** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 АПК, във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ)
Делото е образувано по жалба на А. Б. Б. от [населено място] срещу мълчалив отказ на министъра на вътрешните работи да предостави достъп до обществена информация, поискан със заявление с вх.№812104-235/07.10.2020г.
Жалбоподателката А. Б. Б. оспорва мълчаливия отказ като незаконосъобразен. Поддържа, че исканата информация представлява обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, достъпът до която е свободен. Счита, че не е налице друг специален ред за предоставяне на информацията, включително и по реда на Закона за обществените поръчки. Обосновава задължението на административния орган да се произнесе по подаденото заявление с изричен акт в 14-дневен срок от регистриране на заявлението. Поради това мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим. В съдебното заседание жалбата се поддържа от пълномощника на жалбоподателката адвокат П. С.. Искането към съда е мълчаливият отказ да бъде отменен и ответникът да бъде задължен да предостави исканата информация. Претендират се разноси в размер на държавната такса.
Ответникът – министърът на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Т. Ц., оспорва жалбата по съображения изложени в писмено становище. Твърди, че поисканата информация е свързана с проведени обществени поръчки и е налична както на официалната страница на МВР, така и в регистъра, поддържан от Агенцията по обществените поръчки. Счита, че по заявлението органът въобще не е

имал задължение да се произнесе с отговор, тъй като редът за получаване на информацията е този по Закона за обществените поръчки (ЗОП), а не по ЗДОИ. Моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация е подадено на 07.10.2020г. По него липсва произнасяне в срока по чл. 28, ал.1 от ЗДОИ, с което е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК, който подлежи на съдебен контрол. Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице с правен интерес в срока по чл. 149, ал.2 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Установени факти:

Жалбоподателката е подала Заявление за достъп до обществена информация с вх.рег.№812104-235/07.10.2020г., като е поискала информация относно действията на полицейските органи и използваните от тях химически вещества по време на протестите на 02.09.2020г. Търсената информация е формулирана в четири точки: 1) Какви вещества са използвани от полицейските органи на 02.09.2020г. по време на протестите?; 2) На какво основание (писмена/устна заповед, указания и др.) са използвани химически вещества на 02.09.2020г.?; 3) Провеждани ли са от МВР процедури за закупуване на химически вещества и, ако да, на какво основание (правно и фактическо), при какви условия и за какви количества?; 4) Действащите методически указания за използване на различните видове техники за използване на физическа сила и помощни средства, технически характеристики и правила за безопасност при употребата и съхранението им.

Жалбоподателката ясно е посочила в заявлението мотивите си за търсената информация: 1) Решение №812104-211 от 16.09.2020г. на директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“ при МВР по предходно заявлени е за достъп до обществена информация, в което е отговорено, че за овладяване на групови нарушения на обществения ред служителите на МВР използват само утвърдени от министъра на здравеопазването химически вещества.; 2) отговорът на министъра на здравеопазването, че няма постъпили заявления от МВР за утвърждаване на химични вещества, които да се използват при изпълнение на служебните задължения от полицейските органи. Жалбоподателката е изтъкнала значимостта на търсената информация предвид големия обществен интерес.

В съдебното производство ответникът представя разпечатка от интернет страницата на МВР, на която е поместена информация за извършени пазарни проучвания, пазарни консултации и доставки на съзотворен спрей и обществени поръчки, възлагани чрез събиране на оферти с обява или покана до определени лица. Представената разпечатка обхваща основно периода от 2016г. до 2018г. За 2019г. се съдържа информация само за едно пазарно проучване, а за 2020г. – няма информация.

По делото няма данни търсената от жалбоподателката информация да е квалифицирана или защитена тайна, няма и направени такива твърдения от ответника.

Правни изводи:

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в ЗДОИ.

Министърът на вътрешните работи е субект по чл.3 от ЗДОИ и е длъжен да предоставя на гражданите информация, която се създава или съхранява в кръга на своята компетентност. Легалното определение на понятието „обществена информация” се съдържа в чл.2, ал.1 ЗДОИ – всяка информация, която е свързана с обществения живот в Република България и която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Двете предпоставки са кумулативни. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Обществената информация е два вида: официална - която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл.10) , и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл.11).

Търсената информация по т.1 и т.2 от заявлението попада в обхвата на официалната обществена информация. Фактическите действия по охраната на масовите мероприятия и обществения ред, включително прекратяване и предотвратяване на групови нарушения, се приравнява на волеизявление на овластените органи, изразено чрез действие или бездействие. Същото значение има и актът, с който се разпорежда използването на химически вещества срещу протестиращите граждани. По аргумент от чл.7 и чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ достъпът до официалната информация може да бъде ограничен само когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. Това основание в случая не е налице.

В т.3 от заявлението се търси информация, част от която е официална – напр. сключени договори за обществени поръчки, а друга е служебна – актове и действия по провеждане на процедурата. Търсената информация по т.4 от заявлението попада изцяло в обхвата на служебната информация. Съгласно чл.13, ал.4 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Легалната дефиниция за "Надделяващ обществен интерес" е дадена в §1, т.6 от ДР на ЗДОИ - този интерес е налице тогава, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. В случая надделяващият обществен интерес е налице и освен това е бил отчетливо посочен от жалбоподателката при подаване на заявлението.

Както се установи в съдебното производство, търсената информация е налична при ответника и не съществуват пречки за нейното предоставяне. С оглед характера на уредените обществени отношения и целта на ЗДОИ, министърът на вътрешните работи е бил длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по заявлението на жалбоподателката, чието съдържание отговаря на чл.25, ал.1 ЗДОИ, и е редовно от формална страна. Като не е сторил това, той е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, установени в чл.38 и чл.39 ЗДОИ. Обстоятелството, че информацията по т.3 от заявлението може да се

получи от официалната страница на МВР и от регистъра на обществените поръчки, не е основание за отказване на достъпа до търсената информация – по аргумент от чл.37 от ЗДОИ. Освен това, в представените доказателства от ответника не се съдържа информация, актуална към периода на търсената информация, още по-малко може са установи какви химически вещества са използвани на 02.09.2020г. и въз основа на какъв акт. Принципът на публичност и прозрачност, в съответствие с който трябва да се възлагат обществените поръчки – чл.2, ал.1, т.4 от ЗОП, и в изпълнение на който са разписани процедурните правила, включително и публикуването в регистъра на обществените поръчки, не създава друг специален ред за достъп до тази обществена информация, който да дерогира реда по ЗДОИ. Аргумент в този смисъл се извежда и от систематичното и логическото тълкуване на разпоредбите на ЗДОИ, които също разписват правила за публикуване на обществената информация и достъпността ѝ в електронна среда (чл.14, чл.15, чл.15а, чл.15б, чл.15в, чл.16), но не въвеждат това като основание за отказ на достъпа до информация.

По изложените съображения мълчаливият отказ следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а преписката - върната на ответника за задължително произнасяне по заявлението с изричен акт в съответствие с изискванията на ЗДОИ и при спазване на задължителните указания по прилагането на закона.

Разноски:

При този изход на спора претенцията на жалбоподателката за разноски е основателна. Жалбоподателката претендира разноски в размер на заплатената държавна такса - 10 лева, които на основание чл.143, ал.1 от АПК следва да ѝ бъдат заплатени от бюджета на МВР.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във връзка с чл.173, ал.2 от АПК и чл.41, ал.1 от ЗДОИ Административен съд София-град, Второ отделение, 38-и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на министъра на вътрешните работи да предостави достъп до обществена информация, поискан със заявление с вх.№812104-235/07.10.2020г.

ЗАДЪЛЖАВА министъра на вътрешните работи да предостави на А. Б. Б. достъп до информацията, със заявление с вх.№812104-235/07.10.2020г., в 14-дневен срок от влизането на решението в сила.

ИЗПРАЩА преписката на министъра на вътрешните работи за ново разглеждане съобразно задължителните указания и разпореждания на съда в 14-дневен срок.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на А. Б. Б. разноски в размер на 10 (десет) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

